

Ah Kudüs ah! Kudüs dendi mi yüreklerde fırtınalar kopuverir. Kalp atışları hızlanır, hasret alevlenir, öfkeyle yumruklar sıkılır. Kudüs'ten söz açılınca kalp daralır, gönül bunalır, gözyaşları adeta itiraf eder ihmalkârlıklarımızı. Kudüs dendi mi kelimeler boğaza dizilir, söz sukut eder, düşünceler beyinleri kemirir. Kudüs dendi mi masumiyet ve mazlumiyet akla gelir. Kudüs'e bakınca Peygamberlerin emanetinin harabe haline şahit olunur. Bugünün Kudüs'ü son asrın Müslümanlarının perişanlığını gösterir.

Marifet, bir şeye sahip olmak kadar sahip olduğunu muhafaza etmektir. Marifet, sığ dünyalarda ahkâm kesmek, masa başında çığırkanlık yapmak değil, bizzat sahada olmaktır. Kudüs'ü anlatmak değil yaşamak gerek. İlle de bir şeyler söylenecekse de, ilk olarak; galibiyetin şifrelerini hayatında barındıran, kovulduğu Mekke'sini teslim almak için devenin üzerinde secde ederek giren önderimiz, rehberimiz Hz. Peygamberin küfürle mücadelesini hatırlatmalıyız. Cennet ehlinin kandili; hac ve umre için Kabe'ye giderken devesine; "niye acele ediyorsun? Yavaş ol! Belki peygamber'in devesinin ayak izlerine basarsında onun yüzüsuyu hürmetine Allah bizi saadete erdirir" diyecek kadar Resulüllah'ı takip etmeyi ayak izine kadar önceleyen Hz Ömer'i hatırlamalı ve O'nun Kudüs ile irtibatını yeniden kurmalıyız. Ecdadımızın fetihlerdeki sırrını keşfe talip olmalıyız.

Kudüs Hz Ömer'in Emanetidir

Kabe'den sonra ikinci olarak inşa edilen mabet Kudüs'te bulunan Mescidi Aksa'dır. Uzak mescit, anlamına gelen Mescid'i Aksa, ilk inşasından sonra yıkılmış ve kayıp olmuştur. Daha sonra Süleyman aleyhisselam günyüzüne çıkarmış ve yeniden inşa etmiştir. Kudüs'ün fethi Peygamber'imizin ahrete irtihalinden altı yıl sonra Hz. Ömer'e nasip olmuştur. Kudüs'ü teslim almaya giden Hz. Ömer'in şu durumu hala dilden dili dolaşmakta İslam'ın adalet anlayışını bütün insanlığa haykırmaktadır.

O günün Hıristiyan patriği, ünü her tarafa yayılmış Hz Ömer'e Kudüs'ün anahtarını teslim edebileceğini söylemiş, onun gelmesini istemiştir. Bunun üzerine Hz Ömer yola çıkmış; kölesiyle sırayla devesine biniyor, adaleti, devlet başkanı olsa da elden bırakmıyordu. Kudüs'e yaklaştıklarında, kölesi: "Ey müminlerin emir'i şehre girmek üzereyiz isterseniz gelin siz deveye bin, ben yürüyerek devam edeyim, sizi bu halde görmesinler." Hz. Ömer: "Halimizde ne var, sıra sende değil mi, o zaman sen devenin sırtında ben yürüyerek gireceğiz şehre" der uyarır kölesini. Kudüs'e girdiklerinde devenin sırtında halife değil, köledir. Patrik hiç ihtimal vermemiş olacak ki tereddütsün, halife zannedip, devenin sırtındaki köleye Kudüs'ün anahtarını teslim alması için uzatmıştır. Köle kendisinin halife olmadığını söyleyerek müminlerin emiri Hz. Ömer'i göstermiştir. Bu durum karşısında hayretler içerisinde kalan Patrik: "Bu nasıl bir adalette ki köleyle efendi sırayla deveye biniyor. Eyvah! Böyle adaletli bir yönetim olduğu müddetçe Kudüs'ü tekrar almamız mümkün değil" diyor ve hayıflanıyordu. Ve yine Hz. Ömer'in Kudüs'ü teslim aldıktan sonra kilisede namaz kılmamasının haklı mazereti ne kadar inanca saygı duyduğunun bir göstergesi olarak görülmeli. Diyor ki Partiye Hz Ömer: "Şayet burada namaz kılırsam benden sonra Müslümanlar burayı, halife burada namaz kıldı diye camiye çevirirler, sizi mabedinizden ederler." Çok gerilere gitmeye gerek yok yakın dönemde Kanuni sultan Süleyman'ın ibadetlerini hür bir şekilde yerine getirmeleri için Yahudilere yaptığı iyiliğe Kudüs sokakları şahittir. İslam Kudüs'e hâkim olduğu zaman kimsenin inancına karışılmadı, adaletle hükmedildi hatta her inanç mensubunun hayatı güvence altına alındı. Komşuluk ilişkileri devam ediyor, ortaklıklar kuruluyor, kimseye zulmedilmiyordu. İbadet etmeleri için her imkân sağlanıyordu. Ancak onların torunları bugün onu unutmuş, Müslümanlara zulmetmekten çekinmiyor; kendi vatanlarında hür bir şekilde ibadet etmelerini engellemek için her zulmü onlara reva görüyorlar. Dün misafir olarak yerleşen Yahudiler İngilizlerin de yardımlarıyla çeşitli hile ve entrikalarla Filistin topraklarını tamamen işgal altına almışla durumdalar.

Kudüs, İslam Davasıdır

Evet, Kudüs'ü kelimelerle anlatmak mümkün değildir. Kudüs'ü elinde bulundurmamak insana büyük sorumluluklar yüklemektedir. Çünkü Kudüs hem Musevilerin hem Hıristiyanların hem Yahudilerin özellikle Müslümanlar için manevi anlamı ve değeri büyük olan bir şehirdir. Kudüs'ün gerçek sahipleri de Müslümanlardır. Bu kadar önemli bir yer olan Kudüs, bütün devletlerin göz koyduğu, fethinin hayalleri süslediği kutsal mekânlar olmuştur her zaman.

Bu nedenle Kudüs'ü dava konusu yapan şey, sadece o yerin fiziksel özellikleri o mübarek ve mukaddes mabetlerin güzellikleri değildir. O şehrin sizinle kurduğu irtibat ve manevi bağ önemlidir. İşte Kudüs böyle bir yer işgal eder "Ben müminlerdenim" diyen herkesin gönlünde. Allah'la buluşmaya, miraca yükselmeye yoldur Kudüs. O kapıdan girilmeden, orayı elde etmeden zafer kazanmak mümkün değildir. Yüce Allah birçok ayetinde oranın önemini vurgulamış, Mescidi Aksa ve çevresinin bereketli ve kıymetli yer olduğunu bildirmiştir.

"İsra" olayını anlatan ayeti kerimede yüce Allah şöyle buyuruyor.

"Bir gece kulu Muhammed'i Mescidi Haramdan yola çıkararak kendisine bazı mucizelerimizi gösterelim diye, çevresini kutsal saydığımız Mescidi Aksaya ulaştıran Allah, her türlü noksanlıktan uzaktır. O her şeyi işiten ve her şeyi görendir." (İsra,1)

Kudüs, İslam'ın en mukaddes davasıdır. İslam davasını dava edinenlerin davası... Ben Müslüman'ım, diyenin Müslümanlık davası. Ancak Kudüs bugün mahzun ve öksüz. Kudüs bugün mazlum ve sahipsiz. Üç beş Filistinlinin ukdesine yüklenecek kadar hafif ve kolay değildir Kudüs davası. Büyük insanın davası da büyük olmalı ya! Ancak buda bedel ister. Kudüs bugün bizi adam etmek için kendisine büyük bedeller ödememizi beklemektedir.

Davasız insanın ne sevdası ne aşkı ne de muhabbeti samimi olur. Madem asıl davamız İslam'dır Kudüs denen bir derdimiz, kavuşmak istediğimiz bir sevdamız var demektir. Derdi, dert edinmeyenin dermanı olmaz. Kudüs için ağlamayanın ağladığı hiçbir şeyden fayda elde edilmez. Kudüs için ağıtlar yakarken ölmüş, gitmiş yapılacak bir şey kalmamıştır, deyip bir

mevtanın arkasındaki çaresizliğimizi ifade ederek mazeret mi uydururuz kendimizce. Ağlarken, sızlarken kendimize gelmeli, ihmal ettiklerimizi telafi etmeli, boşluklarımızı doldurup yıktıklarımızı mı imar etmeliyiz.

Kudüs'te Bizim Ağlama Duvarımız Yok

Kudüs'te bizim ağlama duvarımız yok ancak ağır emanetlerimiz var. İslam'ın sahip çıkın, diye sırtımıza yüklediği ilk kıblemiz var. Peygamberlerin, ecdadımız Selahattin Eyyubi'nin, Osmanlının, gözü gibi baktığı, ağıtlar yaktığı mirasımız var. Hani müminler emanetlerine riayet ederdi; ihanet etmezdi. O zaman Kudüs niye ağlıyor bugün. Kudüs'ün sokaklarında niye zulüm kol geziyor. Kendi vatanında insanın garip olması kadar daha ağır ne ola bilir? Kadın erkek, çoluk çocuk demeden katledilen, mahallelere hapsedilen Filistinli kardeşlerimizin bu hali kanımıza dokunmalı değil mi? İtilen, kakılan Müslümanlar ibadetlerini silahların gölgesinde yapıyorlar? Kudüs yakılıyor. Kudüs yıkılıyor. Kudüs kan ağlıyor. Kudüs, ben güçlüyüm öyleyse haklıyım, diyenlerin dillerinde kirletiliyor. Birçok kez işgale uğrayan Kudüs ve Filistin topraklarında bugün, güya son hamleyi yapmak istediler hırsız, arsız, uğursuz işgalci Haçlı ve Siyonist ittifakı... Göğsünü gere gere haklıymış edasıyla Kudüs'ü İsrail'in başkenti olarak ilan etti İslam'ın baş düşmanı Amerika. Gücün silahta olduğunu zannettiler. Yanılıyorlar. Güç imandadır. Güç yürek işidir. Kudüslü çocuklar koca koca adamlarla alay edencesine silahlar karşısında sapan taşlarıyla mücadele ediyorlar. İsrail diye bir devlet tanımıyorlar. Olmayan devletin başkentimi olur muymuş, diyor laf ebeliği yapan her kendini bilmeze ders veriyorlar. Çünkü onlar biliyorlar ki; Kudüs davası bir yaşam şeklidir. Filistin'in çocukları zalimlerin zulümleriyle pişiyor, gelişiyorlar. Yüreklere her haksızlık karşısında daha bir heyecan ve öfkeyle kabarıyor. Mescidi Aksa, sevdası onları hiçbir zorluk karşısında yıldırıyor.

Kudüs'ü sevmek imtiyaza sahip olmaksızın bunu Filistinli kardeşlerimiz yapıyor zaten, diyemeyiz. Onların fedakârlığı bizim üzerimizde ki sorumluluğu almaz. Onların çektikleri sıkıntılar bizlere mükâfat kazandırmaz.

Hz Meymune validemiz Peygamberimiz(s.a.v.)'e:

“Ey Allah Resulü Mescid'i Aksa hakkında hükmün ne olduğunu bildirir misin?” diye sorduğunda Peygamberimiz(s.a.v.):

“Orası haşır ve dirilişin gerçekleşeceği yerdir. Gidin orada namaz kılın! Çünkü orada kılınan bir vakit namaz, başka yerde kılınan bin vakit namaz gibidir” buyurdu.

“Peki oraya gidecek imkan bulamasam ne dersiniz?” Diye sorduğunda ise Resülullah(s.a.v.):

“Eğer oraya gidemez ve içinde namaz kılamaz iseniz Kandillerinde yakılmak üzere oraya zeytinyağı gönderir...” Buyurdular (İbni Mace, İkame,196)

Kudüs'ün sokakları bugün karanlık, Kudüs'ün karanlığında Filistinli kardeşlerimizin imdat çılgınlıkları ve: “Ey dünya Müslümanları neredesiniz, öldünüz mü? Kudüs elden gidiyor” sitemleri yankılanıyor. Kudüs karanlık; her yerde askeri kontrol noktaları, her köşe başında nöbetçi

kuleleri... Müslümanlar adım adım takip ediliyor. Kudüs'ün karanlığına rağmen İslam adına yola çıkan hiçbir topluluk ve cemaat asla yolunu bulamaz. Evet, bugün Mescit'i Aksan'ın kandilleri yanmıyor. Yansa da aydınlatmıyor. Yolları kapalı, ibadet maksadıyla yolculuk yapılmaya değer Peygamberlerin mirası bu mukaddes mabedin cemaati istenilen seviyede değil. Bir şekilde ibadet için engeller aşıp gidilmişse de silahların gölgesinde secdeye varılıyor, Fakat bir mazlum intizarıyla eller duaya açılıyor. İşte bir gün o mazlumların duası kabul olacak, zalimler ve işgalciler hak ettiği cezaya çarptırılacaktır.

Kudüs Niye Esir, □ □ Ne Yapmalı?

Evet, Müslüman Kudüs'le ilgili hiçbir mazeret ileri süremez. Ya hasretiyle yanıp kavrulacak, gücü yetmiyorsa gözyaşlarıyla dua edecek, o yaşları yarın huzuru mahşerde yüce Allah, Kudüs için ne yaptın, diye sorduğunda gösterecek ya da hiçbir şey yapmadığının hesabını verecek. Hâlbuki ilk önce bizim, Mescid'i Aksan'ın etrafını çeviren duvarlardan çok kalbimizle Kudüs arasına ördüğümüz duvarları yıkmamız gerekir. Kudüs'le asıl uzaklığımız da işte budur.

Müslümanlar, zaman geçirmeden, birlik olup radikal kararlar alarak bizzat ellerini hatta gövdelerini Kudüs'ün altına koymak mecburiyetindedir. Çünkü yarın çok geç olabilir. Kudüs tamamen kendi kaderine terk edilirse, yıkılırsa o enkazın altında bütün İslam devletleri kalır. Bugün ABD'nin yanında onun kirli emellerine hizmet eden, zilletin içerisinde kendini ona mecbur hisseden, açlıktan ölen insanlara rağmen yatlarla, katlara milyon dolarlar akıtan, mazlumun sesine kulakları tıkayan, deve kuşu misali başını kuma gömen, saltanatıma dokunmasınlar da her şeyi yapmaya hazırım intibası uyandıran, yarın bunun bedelini mazlumların ve masumların üzerine kurduğu saltanatlarını kayıp ederek ödeyeceklerdir. Bugün Kudüs'e göz yuman Amerikan uşakları ve köleleri yarın -Allah muhafaza- Kâbe ve Mescit'i nebi gibi mukaddes yerleri de satmaktan çekinmeyecekleridir.

Biz abdestin mekruhlarını, bayramın hangi gün olacağını tartışa duralım, ufak-tefek

ihtilaflarımızı gözümüzde büyütüp bir birimize kaşlarımızı çatalım azılı düşmanlarımız; Haçlı zihniyeti ve Siyonistler kılıçlarını çoktan çekmiş durumdadır. Öyle ki Müslüman'ı Müslüman'a kırdırarak keyifle, bıyıklarının altından gülerek, votkalarını yudumlamaktalar. Bunlar, "Demokrasi, Medeniyet, Hürriyet" diyerek İslam ülkelerini kendilerinin Hegemonyası altına soktular. Müslümanlar, hazır bu kadar birbirine düşman iken fırsat bu fırsat, diye yeni yeni planlarını devreye sokmaktalar. Bugün, şunu yeniden hatırlamaya çok daha ihtiyacımız var: Müslümanlar ancak bir birlerinin velileri ve yardımcılarıdır. Küfür ise tek millettir, onlarda birbirlerinin yardımcılarıdır. İslam topraklarının ve Kudüs'ün esaret altına girmesi, onların kendi aralarındaki ittifakı karşısında gereğini yapmayı, aramızdaki ihtilaflarımızın çözümünde Kur'an ve sünneti devre dışı bırakmış olmamızdan, Kur'an ipine sıkıca tutunmayışımızdandır. Hâlbuki Allah bizi uyarıyor:

"Allah ve Resulüne itaat edin. Birbirinizle çekişmeyin. Sonra gevşersiniz. Gücünüz ve devletiniz elden gider. Sabırlı olun çünkü Allah sabredenlerle beraberdir."(Enfal, 46)

Güç gidince, kuvvet zaafa uğrayınca insan kendini yalnız hissediyor.

Rahmetten uzaklaşan insanda her zaman Korku peyda oluyor. Güç gidince, Kudüs'ün ve daha nice mukaddesatımızın işgali kolaylaşıyor. Cahillerin ve korkakların cesareti artıyor. Şair ne güzel demiş:

Sen! Ben! Desin efrat aradan vahdeti kaldır;

Milletler için işte kıyamet o zamandır.

Evet, Kudüs de kıyamet kopuyor!

Bu aslında Kudüs'ün değil, sahip çıkılmazsa, Müslümanların kıyameti olacak. Kudüs'ün ağıt yakması kendisi için değil, Müslümanların param parça olmuş hali içindir. Öyleyse dualarımız Kudüs için olduğuna kadar birazda Kudüs'ü bu hale getiren biz Müslümanlar için de olsun. Kurt kocayınca çakalların maskarası olur demişler ya! Bugün bunu yaşıyoruz. Bir buçuk milyar İslam toplumu küçücük İsrail'in elinde piyon durumuna düşmüş.

Peygamber Efendimiz bizi uyarıyor:

“Yakın bir zamanda milletler her taraftan sizi birbirlerine ikram ederler. Misafirlerin nasıl ki oturdukları sofrada önlerine gelen tirit tepsisini birbirlerine ikram ettikleri gibi: “buyurun, diye birbirlerine ikramda buyurdukları gibi...”

Ashab'ı Kiram dehşetten titreyerek sordular:

Ya Resulüallah! Oğün biz az sayıda olacağımız için mi bu hal başımıza gelecek?

Resul'ü Ekrem Efendimiz buyurdular ki:

“Hayır. Sizler bugünden daha çok sayıda olacaksınız. Fakat bu çokluğunuz sel suyundaki saman çöpü gibi olacak. Bu hal olunca da düşmanlarınızın kalbinde sizin muhabbetiniz çıkarılacak. Sizi saymayacaklar. Size kıymet vermeyecekler. Ve sizin kalplerinizde vehn olacak.”

Ashabı Kiram Efendilerimiz vehn'den maksadın ne olduğunu anlamamışlar ve sormuşlardı. Peygamberimiz şöyle cevap buyurdu:

“Zilletle, alçakça yaşamayı seveceksiniz. İnsanca ölmeyi çirkin göreceksiniz.”(Müsned,II,359)

Bu uyarı bile Müslümanları uyandırmak için yetmez mi? Birlik içerisinde olamayan; tefrika içerisinde bulunan milletler başkalarının kulu kölesi olur. Çokluğumuza değil, Allah'ın yardımının tecellisi için imanımıza ve ihlâsımıza bakmalıyız. Yahudi ve Hıristiyanları dost edinmemeliyiz. Kendi aramızda merhametli, kâfirlere karşı güçlü, ferasetli ve kararlı hareket etmeliyiz. Bizden olmayanları sırdaş edinmemeliyiz. Çünkü onlar bizim hep kötülüğümüzü isterler. Onların bizlere besledikleri kalplerindeki düşmanlık yaptıklarından daha büyüktür.

Kiblesi Olmayanın Davası Kudüs Olmaz

Kudüs Müslüman'ın aynasıdır. Kudüs kan ağlarken ağaca girmiş kurt misali tefrika içten içe birliğimizi kemirmeye devam etmekte. İşgalin büyüğü bugün nasırlaşmış yüreklerde, istila edilmiş kalplerde, yumuşamayan hissiyatsız insanların duygularındadır. Eğer gönlümüzü ve kalbimizi esir ettiğimiz nefsin istilasından, dünyevi menfaatlerin girdabından, kula kul olmanın, güçlünün yanında bulunmanın esaretinden kurtarabilirsek şunu garanti ederim ki; Kudüs, Yahudi ve Siyonistlerin esaretinden mutlaka kurtaracaktır. Ümmet olarak ölü toprağını ne zaman üzerimizden atarız işte o zaman Kudüs'ün sokakları yine adaletin hakkaniyetin ve merhametin güzelliklerine şahit olacaktır. Kudüs'ün anahtarı er veya geç teslim edilecektir.

Evet, Kudüs ifade ettiğimiz gibi, birçok peygamberlerin ya uğradığı ya da bir süre ikamet ettiği, dualarında unutmadığı, Hak için mücadelelerde bulunduğu kabirlerinin medfun bulunduğu, birçok ayetin tecelligahı mukaddes ve mübarek bir beldedir. Onun ulvi ve değeri bizzat ayetle sabittir.

Kudüs kibleye dönenecek niyeti olan insanların gözünde dava'dır. Yoksa! Kiblesi olmayanın davası Kudüs olur mu? Gözü namazda olmayanın gönlü Kudüs'te olur mu? Bu nedenle Kudüs birazda namazdır ve miraçtır. Namaz davamız olmalı. İbadet ve itaatteki gevşeklğe rağmen Kudüs'ün ızdırabını yaşamak biraz tezatlık oluşturacağı muhakkaktır Müslüman'ın hayatında. Heyecan ve öfkemizde dahi hakkın rızası bulunmalı. Kudüs için öfkelenen namaz için üzülüyorsa, Kudüs için naralar atan günah işlediği zaman ağlayamıyorsa nefsinin bu mukaddes davayı bulandırıp bulandırmadığını kontrol etsin. Bu nedenle Kudüs davası bir toprak parçasına sıkıştırılacak, belli bir ırka mal edilecek kadar basit değildir. Kudüs davası bir yönüyle kulluk davasıdır, Kudüs davası Allah'ın emrini yaşama davasıdır.

İsra hadisesi, çok uzak mesafelerin kısa bir zaman içerisinde Allahın lütfüyle kat edildiği gece

yürüyüşüdür. Kim bilir? Bugünün karanlığı yarının gülüşüdür. Karanlığın koyuluğu sabahın yakınlığının göstergesi olsa da Mekke gibi ızdırap ve imtihanı geçmeden, sabrı, şükrü ve tevekkülü kuşanmadan, her şeye rağmen tavizsiz ibadet ve itaate devam etmeden Rab katında kabul görmenin mümkün olmayacağını da bilmeliyiz.

Selahattin Eyyübün'in "Kudüs kan ağlarken bana gülmek haramdır" ahdini hatırlamalı, gülmemek için değil, gülmeyi kendimize helal hale getirmek için Kudüs ilgili bir şeyler yapmanın gayreti içerisinde olmalıyız. Sloganımız "Bugün Kudüs için ne yaptın" olsun.

Son söz olarak Rabbimizin şu Ayetiyle bitirelim yazımızı:

"Gevşeklik göstermeyin, üzüntüye kapılmayın, eğer inanmışsanız, üstün gelecek sizsiniz." (Al-i İmran, 139)

Selam ve dua ile...